

AUTHOR _____

NO. 2959

TITLE

צקצוק עס בירוט קלסון
צקצוק

RR _____

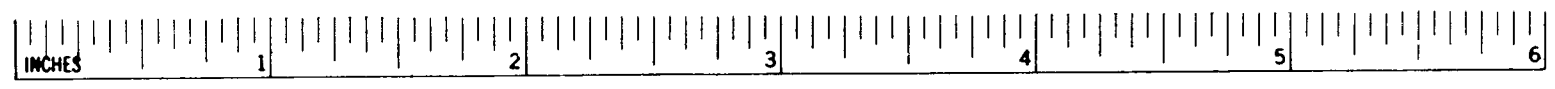
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT _____

CALL NO. ENA 1016

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

דיקווק עט זכרונס בלאגן סקט

זכרונס

הועתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תש"ע

דיקווק

דיקווק עט זכרונס בלאגן סקט
אז זכרונס זכרונס זכרונס

Man. Kimchi
Trad. in Ital.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

In questo modo vede ora cosa era per 1557. 13 13 13

miò figlio riflette i principj del verso per che sono
in, nome, particella, e verbo

S

ma

מהלך

שבילי הדינית קרבת מליצת חכמה
יתרון להבין דרכי לישון הקדוש פי הם
שלשה שם מלה פועל:

L'incamino delle strade della scienza a costarsi all'interprete della natura d' vantaggio per considerare le strade della lingua santa, che vuole dire che שם nome מלה par-ticella פועל verbo;

הינים נחלק לארבעה חלקים. שם העצם. ושם התאר. ושם החם. ושם המספר:

Il nome è scompartito a quattro parti nome proprio. nome appellativo. nome cognominativo. nome di numero:

הינים העצם. ארץ. שמים. דנוא. עשב. שמש. ירח. לחם. בשר. יין. מים. ראש. תל. אוזן. עין. נפש.

רוח. נשמה. הם. וכל דומיהם שהם סימן לקריאת דבר

נקראים שם היצנים:

Il nome proprio Terra. Cielo. Per moglie.
erba. sole. luna. pane. carna. uino. acqua.
capo. uice. orrecchia. occhio. anima. scri-
-to. sito. quelli e ogni simili a quelli che
è il segno per inuina: qualche cosa si
inuiamano nome proprio:

וְשֵׁם בְּתָאָר. צַדִּיק. רָשָׁע. גְּדוֹל. קָטָן. עֶבֶד. מֶלֶךְ.
שֵׁר. נְגִיד. וְכָל שֵׁם שֶׁהוּא מְתָאָר מִדְּבַר אֲחֵר.
נקרא שם התאור:

Il nome appellativo. giusto. empio. grande
piccolo. seruo. Re. Principe. Signore. e ogni
nome che è intitolato d'altra cosa si inuia
ma nome appellativo:

וְשֵׁם הַחַם. יִשְׂרָאֵלִי. עֶבֶד. מִצְרִי. אֲדוֹמִי. בֵּית
הלחמי:

לקיטוק

Il nome cognominativo. Israeli: ebreo.

Miri: Aconi: e la famiglia di לחמי:

וישמם המספר אחר שנים שלשה ארבעה:

חמישה עשרה מאה אלה רבוא:

Il nome del numero. uno. due. tre. quattro.

cinque. dieci. cento. milia. milione:

המלה היא אשר אין לה טעם כמו אך רק גם:

פי כה את אשר על עם למען בעבור:

La particella è nome che non va e' a quella
senza. come sarebbe a dire רק ^{te} soloiam:

עם sopra על come אשר: כה che בני anco:

con: למען perchè: בעבור accio' che:

הפועל מורה ענין זמן ונושא כמו פקד. שמורה

ענין הפקידה זמן העבר ופקוד מורה ענין

פקידה זמן העתיד ושניהם לנסתר שהוא הנושא:

והגופים הם שלשה נכח. שלא לנכח. מדבר בערו:

Il verbo

Il verbo indica il proposito. il tempo. e il sug:
 = getto. come sarebbe a dire פָּקַד che indica il pro:
 = partito di uenire e tempo passato. וַיִּפְקֹד indica
 il proposito della uisitazione e tempo futuro.
 e tutte due sono terza persona, che quello è il
 soggetto. והַנְּזָפִים e le persone sono tre, נִכְח seconda
 persona. מְדַבֵּר בְּעוֹלָם לְנִכְח. terza persona. וְהַנְּזָפִים
 persona:

וְהַנְּזָפִים הֵם שְׁשֶׁה. וְאֵלֵינוּ הֵן. עֵבֶר. בִּינּוֹנִי. פְּעוּל. מְקוֹר.
 צוּוִי. עֲתִיד. וְכֹל זְמַן נִחְלַק לְשִׁבְעָה בִּנְיָנִים.
 וְהֵם הַקָּל. נִפְעַל. פְּעַל. פּוֹעֵל. הַפְּעֵל. הַתְּפַעֵל.

וְעַתָּה יִתְבָּאֲרוּ:

E li tempi sono sei. e questi sono: עֵבֶר preterito
 מְקוֹר infinito צוּוִי presente. פְּעוּל futuro. וְהַנְּזָפִים
 = perativo. עֲתִיד futuro. e ogni tempo è scom:
 = partito a sette בִּנְיָנִים e sono. הַקָּל leggero. וְהַנְּזָפִים
 fu

fu operato. פועל onero' פועל. come il נפעל fu operato.

התפעל. ecc operare. הפעל u fatto onerare. התפעל

si onero' e ora si dichiaravano:

בנין בקל פקד פקדת פקדתי. פקדו פקדתם פקדנו.

פקדה פקדת פקדתן:

Il פקד tu'omo visitate. פקד quell'omo visitate. בנין הקל

visitate. פקדתי io huomo veritate; e io donna.

פקדו quelli uomini o' quelle donne visitarono.

פקדתם voi uomini visitate. פקדנו noi uomini

o' noi donne visitassimo. פקדה quella donna vi-

site. פקדתן voi donne visitate. פקדתם voi

visitate:

בנין נפעל נפקד נפקדת נפקדתי. נפקדו נפקדתם

נפקדנו. נפקדה נפקדת נפקדתן:

נפקדתם quell'uomo fu visitato. פקד בנין נפעל

visitato. נפקדת io uomo o' io donna

fui visitato. נִפְקְדוּ. quelli uomini, o quelle donne
 furono visitati. נִפְקְדֶתֶם. voi uomini, fosti vi-
 sitati. נִפְקְדֶנוּ. noi uomini, o noi donne, fostimo
 visitati. נִפְקְדָה. quella donna fu visitata. נִפְקְדֶתְךָ.
 tu donna, foste visitata. נִפְקְדֶתֶן. voi donne
 foste visitate:

בִּנְיָן פִּיעַל פִּקַד פִּקְדָת פִּקְדֶתֶת פִּקְדֶתֶי. פִּקְדוּ פִּקְדֶתֶם
 פִּקְדֶנוּ. פִּקְדָה פִּקְדֶת פִּקְדֶתֶן:

tu פִּקְדָת. quell'uomo visito. בִּנְיָן פִּיעַל אל
 uomo visitate. פִּקְדֶתֶת. io uomo, o io donna
 visitati. פִּקְדוּ. quelli uomini o quelle donne
 visitarono. פִּקְדֶנוּ. voi uomini visitate. פִּקְדֶתֶם.
 noi uomini, o noi donne visitassimo. פִּקְדָה.
 quella donna visito. פִּקְדָתְךָ. tu donna visitate.
 פִּקְדֶתֶן. voi donne visitate:

בִּנְיָן פִּיעַל. פִּקַד פִּקְדָת פִּקְדֶתֶת פִּקְדֶתֶי. פִּקְדוּ פִּקְדֶתֶם פִּקְדֶנוּ.
 פִּקְדָה

לקרון

פְּקַדָּה פְּקַדְתָּ פְּקַדְתִּי:

אִלּוּ בִּנְיָן הָפַעַל פְּקַדְתָּ. *quell'uomo fu uisitato.*
 tu'uomo fosti uisitato. פְּקַדְתִּי. *io huomo, o' io*
donna tui uisitato. פְּקַדְתָּ. *quelli uomini, o' quelle*
donne furono uisitati. פְּקַדְתֶּם. *uoi uomini foste*
uisitati. פְּקַדְנוּ. *noi uomini o' noi donne fossimo*
uisitati. פְּקַדְתָּ. *quella donna fu uisitata.*
 פְּקַדְתָּ. *tu donna foste uisitata.* פְּקַדְתֶּן. *uoi donne*
foste uisitate.

בְּנֵי הַפְּעִיל הַפְּקִיד הַפְּקִידָה הַפְּקִידָתִי. *הַפְּקִידוֹ*
 הַפְּקִידְתֶּם הַפְּקִידְנוּ. *הַפְּקִידָה הַפְּקִידָתִי.*
 אִלּוּ בִּנְיָן הָפַעַל הַפְּקִיד. *quell'uomo fece uisitare.*
 הַפְּקִידְתָּ. *tu'uomo faeste uisitare.* הַפְּקִידְתִּי. *io*
uomo, o' io donna feci uisitare. הַפְּקִידְתֶּם. *quelli*
uomini, o' quelle donne fecero uisitare. הַפְּקִידְנוּ. *uoi uomini*
faeste uisitare. הַפְּקִידְנוּ. *noi uomini*
o' noi

ò noi donne faestimo uesitare. ~~הפקדה~~
donna fec uesitare. ~~הפקדה~~ tu donna faeste
uesitare. ~~הפקדה~~ voi donne faeste uesitare:

בנין הפעל הפקד הפקדת הפקדתי הפקדו הפקדתם
הפקדנו הפקדה הפקדה הפקדתן:

~~Il~~ ~~הפקד~~ ~~בנין הפעל~~ ~~Il~~ quell' uomo fu fatto uisitare.

~~הפקדת~~ tu uomo foste fatto uesitare.

~~הפקדו~~ uomo, ò te donna fui fatto uisitare.

quelli uomini ò quelle donne furono fatti

~~uesitare.~~ ~~הפקדתם~~ voi uomini foste fatti uesi-

~~tare.~~ ~~הפקדנו~~ noi uomini, ò noi donne fossimo

fatti uesitare. ~~הפקדה~~ quella donna fu fatta

uesitare. ~~הפקדת~~ tu donna foste fatta uesitare.

~~הפקדתן~~ voi donne foste fatte uesitare:

בנין התפעל התפקד התפקדת התפקדתי התפקדו התפקדתם

התפקדנו התפקדה התפקדה התפקדתן:

בנין

התפקדת. *quell' uomo si uisito.* **בנין התפעל**
 tu uomo ti uisitaste. **התפקדתי** io uomo, o io donna
 mi uisitai. **התפקדו** quelli uomini, o quelle
 donne si uisitarono. **התפקדתם** voi uomini vi
 uisitaste. **התפקדנו** noi uomini, o noi donne
 si uisitauimo. **התפקדה** quella donna si uisito.
 tu donna ti uisitaste. **התפקדתן** voi donne
 vi uisitaste.

בנוני

בנין הקל פוקד פוקדים פוקדה פוקדות:

הקל *quell' uomo uisita.* **בנין הקל** **פוקד** *quelli*
 uomini uisitano. **פוקדה** *quella* donna uisita.
quelle donne uisitano.

בנין נפעל נפקד נפקדים נפקדה נפקדות:

נפעל *quell' uomo e uisitato.* **בנין נפעל**
quelli uomini sono uisitati. **נפקדה** *quella*
 donna

לקוח

Donna è visitata. נִפְקְדוֹת. quelle donne sono vi:
sitate:

בְּנִין פִּעֵל מִפְקֵד מִפְקָדִים מִפְקְדָה מִפְקִידוֹת:

Al בְּנִין הַקָּל è come il בְּנִין פִּעֵל

בְּנִין פִּעֵל פִּקֵד פִּקְדִים פִּקְדָה פִּקְדוֹת:

Al בְּנִין נִפְעֵל è come il בְּנִין פִּעֵל

בְּנִין הַפְּעִיל מִפְקֵד מִפְקָדִים מִפְקְדָה מִפְקִידוֹת:

Al בְּנִין הַפְּעִיל ~~מִפְקֵד~~ quell'uomo fa visitare.

מִפְקְדָה ~~quelli uomini~~ fanno visitare. מִפְקִידִים

quella donna fa visitare. מִפְקִידוֹת. quelle donne

fanno visitare:

בְּנִין הַפְּעֵל הַפְּקֵד הַפְּקָדִים הַפְּקְדָה הַפְּקִידוֹת:

Al בְּנִין הַפְּעֵל ~~הַפְּקֵד~~ quell'uomo è fatto visitare.

הַפְּקְדָה. ~~quelli uomini~~ sono fatti visitare. הַפְּקִידִים

quella donna è fatta visitare. הַפְּקִידוֹת. quelle

donne sono fatte visitare:

לקרוא

בנין היתפעל מתפקד מתפקדים מתפקדה מתפקדות:

Il *מתפקדים* quell'uomo si visita בנין היתפעל

quelli uomini si visitano. *מתפקדה* quella donna

si visita. *מתפקדות* quelle donne si visitano:

פעול

בנין רגל פקוד פקודים פקודה פקודות:

Il *פקודים* quell'uomo è visitato בנין רגל

quelli uomini sono visitati. *פקודה* quella donna

è visitata. *פקודות* quelle donne sono visitate:

non vi è בנין נפעל יפקד מקומן:

בנין פעל מפקד מפקדים מפקדה מפקדות:

Il *מפקדים* quell'uomo è visitato בנין פעל

quelli uomini sono visitati. *מפקדה* quella donna

è visitata. *מפקדות* quelle donne sono visitate:

non vi è בנין פעל יפקד מקומן:

בנין היתפעל מפקד מפקדים מפקדה מפקדות:

בנין

לפקד

אל בנין הפעיל אל ~~המפקד~~ *l'uomo è fatto visitare.*

אל ~~המפקדים~~ *quelli uomini sono fatti visitare.*

quella donna è fatta visitare. אל ~~המפקדות~~ *quelle donne*

sono fatte visitare:

אל ~~המפקד~~ *non ui è* : *מקומו*

אל ~~התפקיד~~ *non ui è* : *מקומו*

מקור

אל בנין הקל פקוד ועם אותיות בכלים

בפקוד בפקוד לפקוד מפקוד:

אל ~~בכלים~~ *visitando*, e con le lettere בנין הקל אל

visitare. בפקוד *come il visitare.*

אל ~~מפקוד~~ *al visitare.* מפקוד *dal visitare:*

אל בנין נפעל הפקד ועם אותיות בכלים

בהפקד בהפקד להפקד מהפקד:

אל ~~בהפקד~~ *visitato.* בנין נפעל אל

visitato. להפקד *come l'esper visitato.*

esper

לקוד

esser visitato. מהפקד ~~dal~~ ~~ver~~ visitato:

בנין פעל פקד ועם אותיות בכלים

מפקד מפקד לפקד מהפקד

Il visitando. e con le lettere בנין פעל אל

si dira nel visitare. מפקד come il visitare.

dal visitare. מהפקד. ללקוד

בנין פעל פקוד ועם אותיות בכלים

מפקוד מפקוד לפקוד מהפקוד:

essendo visitato. e con le lettere בנין פעל אל

si dira nell'esser visitato. מפקוד

come l'esser visitato. לקוד all'esser visitato.

dal'esser visitato: מהפקוד

בנין הפעיל מהפקד או הפקד ועם אותיות בכלים

מהפקד מהפקד להפקד מהפקד:

faundo visitare, e con le בנין הפעיל אל

si dira nel far visitare. מהפקד

מהפקד

לקוק

להפקד *al far uesitare*. *come il far uesitare* פהפקד

dal far uesitare: מהפקד

בנין הפעל הפקד או הפקדה ועם אותיות בכללם

בהפקד פהפקד להפקד מהפקד:

il בן הפעל *essendo fatto uesitare*, e con le

lettere *si dira* בהפקד *nell'esser fatto uesi-*

tare. *al* להפקד *come l'esser fatto uesitare*. פהפקד

dal מהפקד *essendo fatto uesitare*: מהפקד

בנין התפעל התפקד ועם אותיות בכללם

בהתפקד פהתפקד להתפקד מהתפקד:

il בן התפעל *uisitandosi*, e con le lettere

di *si dira* בהתפקד *nel uisitarsi*. פהתפקד

al להתפקד *uisitarsi*. *dal* מהתפקד

uisitarsi:

צ"י

בנין הקל פקוד פקדי פקודי פקודנה

בנין א

אִלּוּ בִּנְיָן הַקֵּל וְיִשְׁרָאֵל פְּקֹדֵי וִיזִיטָא תוּ אֹמְנִי. וִיזִיטָא וֹוִי פְקֹדֵי וִיזִיטָא וֹוִי
וֹמִינִי. וִיזִיטָא תוּ דֹמְנָא. פְקֹדֵי וִיזִיטָא וֹוִי דֹמְנָא:
| uoi donne:

בִּנְיָן נִפְעַל הַפְקִיד הַפְקִידוּ. הַפְקִידִי הַפְקִידֵנָה:
אִלּוּ וִיזִיטָא הַפְקִידוּ. וִיזִיטָא תוּ אֹמְנִי. הַפְקִידוּ בִּנְיָן נִפְעַל אִלּוּ
וִיזִיטָא וֹוִי וֹמִינִי. הַפְקִידוּ. וִיזִיטָא תוּ דֹמְנָא.
וִיזִיטָא וֹוִי דֹמְנָא. הַפְקִידוּ וִיזִיטָא וֹוִי דֹמְנָא:

בִּנְיָן פִּעַל פְקִיד פְקִידוּ פְקִידִי פְקִידֵנָה:
אִלּוּ בִּנְיָן הַקֵּל וְיִשְׁרָאֵל פְקִידוּ וְכֹמֵי אִלּוּ בִּנְיָן פִּעַל אִלּוּ

בִּנְיָן פִּעַל פְקִידוּ מְקֹמֵי: non u'è

בִּנְיָן הַפְעִיל הַפְקִידוּ. הַפְקִידוּ הַפְקִידִי הַפְקִידֵנָה:

אִלּוּ הַפְקִידוּ. הַפְקִידוּ fa' uisitare tu uomo. בִּנְיָן הַפְעִיל אִלּוּ

fa'te uisitare uoi uomini. הַפְקִידוּ. הַפְקִידוּ a' uisitare tu

donna. הַפְקִידוּ fa'te uisitare uoi donne:

בִּנְיָן הַפְעִיל פְקִידוּ מְקֹמֵי. non u'è

בִּנְיָן הַתְּפִיעַל הַתְּפִיעַל. הַתְּפִיעַל הַתְּפִיעַל. הַתְּפִיעַל הַתְּפִיעַל:
בִּנְיָן

וְזוֹת הַתְּפִקֵּדוֹ. uisitati tu uomo. בֵּן הַתְּפִעַל א
-tateui voi uomini. הַתְּפִקֵּדוֹ. uisitati tu donna.
וְזוֹת הַתְּפִקֵּדוֹ. uitateui voi donne:

עֵתִיד

בֵּן בֶּקֶל אֶפְקֹד. תְּפִקֹּד נְפִקֹּד. יִפְקְדוּ תְּפִקְדוּ
תְּפִקֹּד. תְּפִקְדוּ. תְּפִקְדוּנָה:

אֶל בֵּן בֶּקֶל io uomo o io donna uisitarò.
quell'uomo uisitarai. תְּפִקֹּד tu uomo uisitarai.
יִפְקְדוּ. noi uomini, o noi donne uisiteremo.
quelli uomini uisitaranno. תְּפִקְדוּ voi uomini
uisitarete. תְּפִקְדוּ quella donna uisitarà.
tu donna uisitarai. תְּפִקְדוּנָה voi donne uisitarete,
o quelle donne uisitaranno:

בֵּן נִפְעַל אֶפְקֹד. יִפְקְדוּ תְּפִקְדוּ. יִפְקְדוּ תְּפִקְדוּ.
תְּפִקְדוּ. תְּפִקְדוּ. תְּפִקְדוּנָה:

אֶל בֵּן נִפְעַל io uomo, o io donna sarò uisitato.
יִפְקְדוּ

יפקד quell' uomo sarà uisitato. תפקד tu uomo
 סראי uisitato. נפקד noi uomini, ò noi donne
 סרעמו uisitati. יפקדו quelli uomini סראנו
 uisitati. תפקדו ווי uomini סרעטע uisitati.
 תפקד quella donna סרא uisitata. תפקדי tu donna
 סראי uisitata. תפקדנה ווי donne (ò quelle
 donne סראנו uisitati) סרעטע uisitati:

בנין פיעל אפקד יפקד תפקד נפקד יפקדו תפקדו
 תפקד. תפקדי תפקדנה:

Il בנין דקל e' come il בנין פיעל

בנין פיעל אפקד יפקד תפקד נפקד יפקדו תפקדו
 תפקד. תפקדי תפקדנה:

Il בנין נפעל e' come il בנין פיעל

בנין הפעיל אפקד יפקד תפקד נפקד יפקדו
 תפקדו תפקדי תפקדנה:

בנין הפעיל אפקד יפקד יו uomo, ò io donna סרא
 uisitare

uesitare. תפקיד. quell' uomo fara' uesitare. תפקיד.
 tu' uomo farai uesitare. תפקיד. noi uomini,
 o' noi donne faremo uesitare. תפקיד. quelli uo-
 -mini farano uesitare. תפקיד. voi uomini
 farete uesitare. תפקיד. quella donna fara'
 uesitare. תפקיד. tu' donna farai uesitare.
 תפקיד. noi donne farete uesitare, o' quelle
 donne farano uesitare.

בנין הפעל אפקד יפקד תפקד נפקד יפקדו

תפקדו תפקד תפקד תפקדנה

Il ~~בנין הפעל~~ ~~אפקד~~ ~~io~~ ~~uomo~~ ~~o'~~ ~~io~~ ~~donna~~ ~~sarò~~
 fatto uesitare. תפקד. quell' uomo sarà fatto
 uesitare. תפקד. tu' uomo farai fatto uesitare.
 תפקד. noi uomini, o' noi donne saremo fatti
 uesitare. תפקד. quelli uomini saranno fatti
 uesitare. תפקד. voi uomini sarete fatti uesitare.

• *visitare*. תִּפְקֹד *quella donna sarà fatta visitare.*
• תִּפְקֹדְנָה *tu donna sarai fatta visitare.*
• *voi donne sarete fatti visitare, o quelle donne*
saranno fatti visitare.

בְּנֵי הַחֶפְעַל אֶתְפְּקֹד יִתְפְּקֹד תִּתְפְּקֹד נִתְפְּקֹד.
יִתְפְּקֹדוּ תִתְפְּקֹדוּ תִתְפְּקֹד. תִּתְפְּקֹדִי תִתְפְּקֹדְנָה.
Il בְּנֵי הַחֶפְעַל *io uomo, o io donna mi*
visitarò. יִתְפְּקֹד *quell'uomo si visiterà.*
יִתְפְּקֹדוּ *noi uomini* תִּתְפְּקֹדוּ *ti visiterai.*
יִתְפְּקֹדִי *o noi donne si visiteremo.*
יִתְפְּקֹדוּ *voi uomini* תִּתְפְּקֹדוּ *si visiteranno.*
יִתְפְּקֹדוּ *o noi uomini* תִּתְפְּקֹדוּ *vi visiterete.*
יִתְפְּקֹדוּ *quella donna* תִּתְפְּקֹדוּ *si visiterà.*
יִתְפְּקֹדוּ *tu donna* תִּתְפְּקֹדוּ *ti visiterai.*
יִתְפְּקֹדוּ *voi donne* תִּתְפְּקֹדוּ *vi visiterete, o quella donna*
si visiteranno.

תָּמוּ הַזְּמַנִּים

וידעת

כִּי כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא אִיזָה שְׂרֵשׁ אֲשֶׁר יוֹדֵגֵשׁ
 בְּכֹל בְּנֵי וְזִמְנֵן כֹּל אוֹתוֹתָיו יִקְרָא מִהַשְׁלֵמִים
 וְאִם לֹא יוֹדֵגֵשׁ אוֹת רֵאשׁוֹנָה מִמֶּנָּה בְּמִבְטָא יִקְרָא מִנְחֵי
 הַפֶּאֶת כְּמוֹ יֹאמֵר אִם הִיא אֶלֶף יִקְרָא מִנְחֵי פֶּאֶת אֶלֶף
 וְאִם יוֹד יִקְרָא מִמִּנְחֵי יוֹד כְּמוֹ אֶדְעַ וְכוּ וְכַאֲשֶׁר תִּנְחַם
 אוֹת שְׁנֵית מִהַשְׁוֹרֵשׁ יִקְרָא מִנְחֵי הָעֵץ כְּמוֹ בּוֹן רוֹיץ
 וְאִם תִּנְחַם אוֹת הַשְּׁלִישִׁית מִהַשְׁוֹרֵשׁ יִקְרָא מִנְחֵי הַלָּמֶד
 אִם אֶלֶף אֶלֶף וְאִם הֵא הֵא כְּמוֹ מִצָּא מִנְחֵי לָמֶד אֶלֶף
 וְגַלְהֵ מִנְחֵי לָמֶד הֵא וְכֵן כַּאֲשֶׁר תִּנְחַם שְׁתֵּי אוֹתוֹת
 דְּאֶחָדוֹת מִהַשְׁוֹרֵשׁ יִקְרָא מִנְחֵי עֵץ וְלָמֶד כְּמוֹ בֵּא
 שְׂשֵׁרֶשׁוֹ בּוֹא וְזוֹה תִּקְרֵשׁ לְכֹל הַנְּשֵׂאִים וְאִם לֹא יוֹדֵגֵשׁ
 מִמֶּנָּה לֹא אוֹת רֵאשׁוֹנָה וְלֹא אוֹת שְׁלִישִׁית בְּמִבְטָא

יִקְרָא מִנְחֵי הַקְּצוּוֹת כְּמוֹ נֶתֶן:

*E saprai che quando troverai qualche שְׂרֵשׁ
 che si sente in ogni זִמְנֵן tuki li tre letteri
 del שְׂרֵשׁ si chiamano מִנְחֵי e se non si sen-
 tiva*

-tisse la prima lettera di quella nella pronunzia
si chiamerà delli נח"י הַפֶּאָה, come sarebbe a dire
נח"י, se fosse quel שָׂרִישׁ un אֱלֶף si chiamerà delli
נח"י פֶּאָה אֱלֶף, e se fosse una יוּד si chiamerà delli
נח"י פֶּאָה יוּד, come sarebbe a dire אֲדַע כֹּד, e quando
non si sentirà la seconda lettera del שָׂרִישׁ si chia=
-merà delli נח"י הַעֵיץ, come sarebbe a dire בִּזְרֵן,
e se non si sentisse la terza lettera del שָׂרִישׁ si
chiamerà delli נח"י הַלְמֶד, e se c'è un אֱלֶף si chia=
-merà delli נח"י לְמֶד אֱלֶף, e se c'è una הֵא si chia=
-merà delli נח"י לְמֶד הֵא, come sarebbe a dire כֹּפֶא
ח' è delli נח"י לְמֶד אֱלֶף, וְנח"י לְמֶד הֵא, e
quando non si sentissero le due lettere ultimi
del שָׂרִישׁ, si chiamerà delli נח"י עֵיץ וְלְמֶד, come sarebbe
a dire בִּזְרֵן, che il suo שָׂרִישׁ è בִּזְרֵן, e da questo avan=
-tengono tutti gli altri rimanenti, e se non

si sentisse ne la prima, ne l'ultima, si chiama
delli נתיקת נתיקת הקצוות come

גם יש הפפלים. והם השורש אשר שתי אותיות
אחרונות רומות. כמו תם ששרשו תמם. ובזונו

ששרשו בזו. ודומיהן

Anco ui e' li כפולים e sono il שורש che li due
ultimi lettere sono simili, come sarebbe a
dire תם che il suo שורש e' תמם, e בזונו che il suo
שורש e' בזו, et altri simili a quelli:

גם יש חסרים ונחים אחרים כאשר עיניך תחזינה

בספרי דקדוק:

Anco ui e' altri חסרים e נחים come gli occhi
tuoi uoranno netti libri del דקדוק:

זמני הופנים הם. הדימון בסוף דעוברים. תהינו

בסוף הבינונים והפעולים. בכלים בראש

בבקורים. ינה בסוף הצונים. איתן בראש העתידים:
e li segni

e li segni delli זמנים sono le lettere di תהי' סוף nel
fine del עבר ו תהי' nel fine del ביוני et il פעיל e
בקים in principio del מקור ו זכה in fine del
עתידי in principio del איתן e צוד

ואלו הם סימני הבנינים

e questi sono li segni delli זמנים

בנין הקל אין לו סימן המורה עליו ויבא פלי דגש
אלעולם יורה על הפועל ולא על הפעול:

Il **בנין** non à niun segno, e uenira senza
e sempre indica l'agente e non il paziente.

בנין נפעל מורה על הפעול כי הוא המקבל פעולת
הקל ותמונת הפאה קודם אותיות השוויש היא
לסימן הנפעל:

Il **בנין** indica il paziente, che quello riceve
l'operazione del קל, e la נון che uiene inanzi
della lettere del שוויש e per segno del נפעל:

בנין

בִּנְיָן פִּיעַל נִקְרָא פִּיעַל הַדְּגוּשׁ כִּי לְעוֹלָם דְּגִישׁ בְּ עֵץ

הַפּוֹעֵל לְבַד מְקוֹמוֹת מְעוּטִים לְהַקֵּל עַל הַלְשׁוֹן .

כְּמוֹ הַמְּבַקְשִׁים אֶת נַפְשָׁךְ . וַיִּבְקֶשׁוּ לְשַׁלַּח יָד וְדוֹמִיָּהֶם .

וְגַם הָיָא כְּמוֹ הַקָּל שְׂמוּרָה עַל הַפּוֹעֵל לֹא עַל הַפִּעֵל :

Al perché sempre, פִּיעַל הַדְּגוּשׁ *chiama* בִּנְיָן פִּיעַל *Al*

viene il digiù nella הַפּוֹעֵל *e fuora de puochi luo-*

ghi per facilitare la pronuncia, come sarè se

a dire הַמְּבַקְשִׁים וְזוֹ וַיִּבְקֶשׁוּ וְזוֹ *e simili, e anco questo*

è come הַקָּל *che indica l'agente, e non il paziente:*

בִּנְיָן פִּיעַל יוֹצֵא מִבְּנֵי פִּיעַל הַדְּגוּשׁ כְּמוֹ הַנִּפְעֵל הַיּוֹצֵא

מִן הַקָּל . וְדְגִישׁוֹ מוֹדָה עָלָיו כִּי לְעוֹלָם צָא דְגִישׁ

בְּעַד הַפִּעֵל שְׁלוֹ וּמוֹדָה עַל הַפִּעֵל לֹא עַל הַפּוֹעֵל . וּפִ"א

הַפּוֹעֵל שְׁלוֹ נִקְרָא בְּשֵׁלֶשׁ נִקְרָאוֹת אִין שְׂדֵרָה כְּמוֹ שְׁלֹחַ

בְּרַגְלֵי . וְאַתֶּם תִּלְקַטְוּ וְדוֹמִיָּהֶן :

Al che *deriva del* פִּיעַל הַדְּגוּשׁ *deriva del* בִּנְיָן פִּיעַל *Al*

deriva dall' הַקָּל *e il digiù lo dimostra et. indica il*

paciente

paciente, e non l'agente, e la sua פועל viene
punita di שלש נקודות, o vero di שורק, come sarebbe
a dire ברגליו שלח, o vero שלח ברגליו:

בנין הפעיל זה הבנין נקרא כבוד הנוסף בעבר אותיות
הנוספות בו כמו הפקיד הפקדת וכו' אך על חוב

מורה על פועל אשר פעולתו על ידי אמצעי:

Il per le lettere che vi sono aggiunte, come sarebbe a dire
per la questo si chiama ביד הנוסף בנין הפעיל

פועל, et ante per il suo indicio il פועל וכו'
che la sua operatione è per mano d'attivi:

בנין הפעיל יוצא מבנין הפעיל והוא מורה עליו והוא

נקודה בשלש נקודות או קמץ חטוף וכ"ש

שהפעל פועל פעולתו עין אחר פן הפעל הוא הפעל

המקבל פעולת הפועל עין אחר:

deriva del בנין הפעיל, e la dimostra בנין הפעיל

tra, ed è punita di שלש נקודות o di קמץ חטוף e si
come

דְּשִׁלְבוֹת דַּלְּתָא דִּבְבָק דַּלְּתָא דִּבְבָק דַּלְּתָא דִּבְבָק דַּלְּתָא דִּבְבָק
 דַּלְּתָא דִּבְבָק דַּלְּתָא דִּבְבָק דַּלְּתָא דִּבְבָק דַּלְּתָא דִּבְבָק
 דַּלְּתָא דִּבְבָק דַּלְּתָא דִּבְבָק דַּלְּתָא דִּבְבָק דַּלְּתָא דִּבְבָק
 דַּלְּתָא דִּבְבָק דַּלְּתָא דִּבְבָק דַּלְּתָא דִּבְבָק דַּלְּתָא דִּבְבָק

Et tutte le lettere che sono de una pronontia si
 cambiano una con l'altra, e similmente le
 lettere di יְהוָה si chiamano lettere di respirazione:
 בְּאֵתְרֵי אֶשְׁתוּלְלוּ אֶבְדִּי לֵב בְּמַקּוֹם הַשְּׁתוּלְלוּ

וְדוּמִיָּה:

Nelle lettere di אֶתְרֵי come sarebbe a dire אֶשְׁתוּלְלוּ
 con l'אֶתְרֵי in luogo di הַשְּׁתוּלְלוּ con la הָאֵה che è
 tutta una pronontia:

בְּנִיבָה וְיִסְכְּרוּ מַעֲיָנוֹת תְּרוּם בְּמַקּוֹם וְיִסְכְּרוּ וְדוּמִיָּה:
 Nelle lettere di גִּבְבָּק come sarebbe a dire וְיִסְכְּרוּ
 con גִּבְבָּק in luogo di וְיִסְכְּרוּ con la גִּבְבָּק e simili:
 בְּדִמְטָנָת נִשְׁפָּה בְּמַקּוֹם לְשִׁפָּה וְדוּמִיָּה:
 nelle

Nelle lettere di נִשְׁבַּחּוּ as would be to say נִשְׁבַּחּוּ with
la קא in luogo di לִשְׁבַּחּוּ con la לָמֵר e simili:

בְּזֶם יִשְׂרָאֵל יַעֲלוּ יַעֲלוּץ יַעֲלוּם וְדוּמֵדָן וְדָכְמוּ וְדוּמֵץ
בְּמִקּוּם וְחוּמָם:

Nelle lettere di וְשִׁטְרָץ come יַעֲלוּ con la וּ in luogo
di יַעֲלוּץ con la וּ' e vero יַעֲלוּם con la סָמָךְ e simili
a quelli, et anche וְדוּמֵץ con la וּ' in luogo di

סָמָךְ con וְחוּמָם:

בְּבִנְיָמִן נִשְׁפָּת בְּרוּחַךְ בְּמִקּוּם נִשְׁבַּחּוּ וְדוּמֵדָן:

Nelle lettere di בְּיָמֶיךָ come נִשְׁפָּת con la פֶּא' in luogo
di נִשְׁפָּת con la בִּי' e simili a quelli:

וּמִתְאֲדָרִים הַמְשַׁמְשׁוּת יִבְאֵר אוֹתוֹת כּוֹשֶׁה וְכֹלֵל

לְבַאֵר הַעֲנִין כִּי אֵשֶׁר נִבְאֵר

e dalle lettere che servono per נִבְאֵר uengano le
lettere di מִיָּד וְכִיָּד per dichiarare il soggetto,
come dichiaravamo:

מם תִּשְׁמַשׁ בְּמָקוֹם מִן וּנְקוּדָה חִירֵק עִם דָּגֶשׁ אַחֲרֶיהָ

עַל הַרֹב בְּמִן מְגִישׁ וְעַד קָמָה יִשְׁדִּיא בְּמָקוֹם מִן

גִּישׁ וְכֵן כּוֹמְזָרַח וּמְמַעְרַב וּמְצַפּוֹן וְכִיּוֹם וְהַרְבֵּה מֵאַה:

La serue in luogo di מִן, e viene puntata

con il דָּגֶשׁ per il più, come sa-

rebbe a' d'ive קָמָה יִשְׁדִּיא בְּמִן

e מִן מְגִישׁ וְעַד קָמָה יִשְׁדִּיא בְּמִן, e

cosi' simili a' quelli:

אִמְנָם כִּשְׁתָּבֵא דְהַמָּס דְהֵאֵת אֵצֶל אוֹתוֹת אַחֲרֶיהָ

שִׁיאֵין מִקְבָּלוֹת דָּגֶשׁ יִשׁוּב הַחִירֵק לְצִירִי

בְּמִן מֵאֲרֵץ מְצָרִים מִהַחֵל חֲרָמֵשׁ מֵרֵאשׁוֹ וְעַד רֵגֵל:

Per certo quanto uerra questa מִן appo-

alle lettere di אַחֲרֶיהָ, che non uerano uer-

diuenta il חִירֵק כִּיּוֹם יִשְׁדִּיא בְּמִן

מֵרֵאשׁוֹ וְעַד רֵגֵל מִהַחֵל חֲרָמֵשׁ מְצָרִים

e simili:

במקום אשר ועל הרוב תנקד בסגול כמו עד

שתחפץ שרזונו עד אשר תחפץ וכן עד שיפוח

שפכה לו שיהיה נפשי וכו' ולפעמים תנקד בפתח כמו

עד שקמתי דבורה שלמה אהיה פעוטיה וכשתבא אצל

אותות אחרת תנקד בקמץ כמו שאמה מדבר עמי ודומיון

La serve in luogo di אשר e per il più viene

puntata di סגול come sarebbe a dire עד שתחפץ

tanto quanto dicessi עד אשר תחפץ e così שיפוח

e così שפכה לו e così שאהבה נפשי e alle volte viene

puntata di פתח come sarebbe a dire עד שקמתי

דבורה e così אהיה פעוטיה וכו' e quando viene

appresso le lettere di אחרת viene puntata di

קמץ come sarebbe a dire שאמה מדבר עמי e simili:

הוא

תשמש לידעת הדבר ונקראת היא הידיעה

כמו ארון הפרית הפרוב דאחד ועל הרוב תנקד

פתח ורגיש אחריה אבל אצל אותיות אע" תנקד קמץ

כמו

כִּמוֹ הַיָּאֵל בֵּית אֵל. הַעֲבָד הַעֲבָרִי וְדוֹמֵהוּ:

La si serve per la dimostrazione della cosa, co-

me sarebbe a dire אֵרוֹן הַבְּרִית e anco הַכְּרוֹב הָאֶחָד.

e per il rici viene puntata di פֶּתַח con il דָּגֶשׁ

doppio, ma quanto sara' appresso alle lettere di

אֵרִי viene puntata di קָמֶץ come sarebbe dire

e simili: הַעֲבָד הַעֲבָרִי . הַיָּאֵל בֵּית אֵל . הַעֲבָד הַעֲבָרִי

וְגַם תִּשְׁמַשׁ הָיָא עַל שְׁאֵלָה אוֹ תַּמָּה . וְעַל הַרֹב תִּנְקַד

שׁוֹא פֶתַח . כִּמוֹ הַשּׁוֹפֵט כֹּל הָאָרֶץ . הַמֵּן הַעֵץ . וְגַם

בֵּן תִּשְׁמַשׁ לְקַרְיָא . וְתִנְקַד בְּפֶתַח עִם דָּגֶשׁ אַחֲרֶיהָ . כִּמוֹ

הַקֶּהֱל יִתְקַה אַחַת הַדּוֹר אִתָּם רְאוּ . וְתִשְׁמַשׁ גַּם בֵּן הָיָא

בְּסוֹף יִתְבַּה בְּמִקּוֹם לִמּוֹד בְּתַחֲלִיתָהּ . וְשִׁגּוֹר זֶה בְּפִיר וְיָשׁ

רָשִׁי כֹל יִתְבַּה שִׁצְרִיכָה לִמּוֹד בְּתַחֲלִיתָהּ . הַטִּיל לָהּ הָיָא

בְּסוֹפָהּ . וְכֵלֶן מִלְּעִיל . כִּמוֹ חֲבֵרוֹנָה . מִצְרִימָה . יְמֵהּ .

וְקִדְמָה . וְצִפּוֹנָה . וְנִגְבָּהּ :

E anco serve la יָא per domanda, o stupore, e per il

per il più viene puntata di פתח come sa-
 rebbe a dire המן העץ והארץ e anche serve
 per הא da legger, e vien puntata di פתח con
 il דגש doppio, come sarebbe a dire הקהל חקה אחת
 והדור אדם ראוי e serve anche in fine di parola in
 luogo della למה in principio, ed è regolato q̄
 neke dichiarazione di רש"י ogni parola che
 ha bisogno la למה in principio, si mette la הא
 in fine, e tutte queste parole sono מלעיל come

כחצבמה ימה וברמה צפונה ונגבה:

וְיָיִן תִּשְׁכַּח לְחֵבֶר. כְּמוֹ לֹוֹ וְיִהְיֶה. וְכָל כְּאוֹרֵךְ.

וּבְשִׁכְבָּךְ וּבְקִוְיָךְ:

La וי serve per congiunzione, come sarebbe
 לוי ויהודה וכל סאה וכו' אדם:

וְתִשְׁמַחַיִם יָסֵן לְהַפֵּךְ עֵבֶר לְעוֹד וּמְקִרָאתָ וְיִי

הַפֶּן. כְּמוֹ דְרִשָׁתָּ וְחִקְרָתָּ וְשִׁלַּתָּ וְרוֹמְמָתָּ:
 e serve

E serve ancora per voltare da עָבַר a עָתִיד e si
chiama וְדַרְשֵׁתָּ כִּי הוּא הַהִפּוּךְ, come sarebbe a dire
וְדַרְשֵׁתָּ e simili:

וְכֵן תִּתְּפֹקַע עֵתִיד לְעַבֵּר. וְעַל הַחֹב תִּתְּנֶקֶד פֶּתַח וְדַגֵּשׁ
אַחֲרָיָהּ. כִּמוּ וַיֹּאמֶר. וַיְדַבֵּר. וְדוֹמֵהוּ. וְאִם אֵינָהּ
נִקְוָה פֶּתַח אֵינָהּ מֵהַפְּכֵת. כִּמוּ יִבְרַכְךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ. וַיַּחֲנֶךָ.
וַיִּשֵׁם לָהּ שְׁלוֹם. וְדוֹמֵהוּ. כִּי תִקְרָא וְיָ הַחֲבוּר. לֹא וְיָ הַהִפּוּךְ:

E similmente si volta da עָבַר a עָתִיד, e per il più
vien puntata di פֶּתַח con il דַּגֵּשׁ, come sa-
rebbe a dire וַיֹּאמֶר. וַיְדַבֵּר e simili, e se non è
puntata di פֶּתַח non volta, come וַיִּשְׁמְרֶךָ. וַיַּחֲנֶךָ. וַיִּשֵׁם לָהּ שְׁלוֹם.
וְיָ הַחֲבוּר e simili, che si chiama וְיָ הַהִפּוּךְ
e non וְיָ הַהִפּוּךְ:

כֹּה לְדַבְּרוֹ וְהַשּׁוֹאֵה. כִּי אֵבֶן וַיִּשְׁמְעוֹן. כִּי כְמוֹהוּ כִּפְרָעָה
כְּעַם בְּכֹהֵן. וְתִשְׁמַשׁ צֶם בֵּן לְשִׁיעוֹר וְקָרַב. פְּצוֹת
הַלֵּילָה. כְּמוֹשֵׁלֵט חַדְשִׁים. וְדוֹמֵהוּ:

כה

La פה serve per simiglianza, et equaglianza,
come sarebbe a dire כראיין וכו', e serve anco per
proporzione, e circa come פחצות הלילה וכו' e simili:

לְמַד בְּמָקוֹם אֵל לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ. וְשִׁנְנֶתֶם לְבַנְיָהּ.
וְתִשְׁמַשׁ גַּם כֵּן בְּמָקוֹם בְּעֵבוֹר. כִּמוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר לִי.
וְאָמַר פְּרַעַה לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל. וְכֵן כָּל לִי וְלָךְ. וְלוֹ זְלָתָם הַסְּמוּכִים
אֵצֶל רַבּוֹר מִפּוֹרְשִׁים בְּלִשׁוֹן בְּעֵבוֹר:

La פה serve in luogo di אל, come sarebbe a
dire כראיין וכו' e serve anco In luogo di בעבור
come אשר דבר לי וכו', e così ogni volta che viene
questa parola di לי, e לך, e לך, e לך, e לך, e לך,
si chiama in luogo di per:

בֵּית עַל הָרֹב מוֹרָה עַל מָקוֹם וְזִמְן. כִּמוֹ מִי בְּחִצְרֵךְ.
לֹא אָבוֹא בְּעִיר. וְנִקְרְאָת בֵּית הַתּוֹךְ וּבֵית הַזִּמְן.
כִּמוֹ בְּנַחַל עַל יוֹז וְכו'. וְתִשְׁמַשׁ גַּם כֵּן בְּמָקוֹם בְּעֵבוֹר. כִּמוֹ
הַתִּשְׁחִית בְּחִמּוּשָׁה. וְתִשְׁמַשׁ גַּם כֵּן בְּמָקוֹם עִם. כִּמוֹ הִרְבֵּךְ

אך במשה ענינו עם משה ונקראת בית העזר ותבא גם
 כן במקום מ"ם ה"א כמו והנותר בבשר ובלחם עב"ו
 מהבשר ומהלחם ודומיהן:

La per il piu dimostra luogo e tempo, come
 sarebbe a dire **כי פחזר** et aneo בעיר לא אבוא **בית** e si
 chiama עליון וכו' **בית הזמן** e **בית התוק**
 e serue aneo **in luogo** in luogo di **נח**, come
 התשחית **במשה** e serue aneo in luogo di **עם**, come
הרק אך במשה come **העיר** e si chiama
מ"ם ה"א, come **בית העזר**, e viene aneo in luogo di
והנותר בבשר ובלחם e simili:

ועוד אותיות בכלה תשמענה לדיעה ונקודתם פתח:
 E ancora le lettere di **בכלה** seruan per la dimo-
 strazione e uengono puntati di **פתח**:

מענתה דע שיש חמש הברות בלעו ווקאלי. אה.
 אי. אי. או. או. ובלשון קדש נקראו תנועות
 וק

והן עשר. חמש מהן גדולות. וסימנך סוד הוא לידאיו.

וכנגדן חמש תנועות קטנות. וסימנך נחם כל מפה:

Et a quibus, ut sono unigue prononcia, e in Ita-

gliano si chiamano vocali, e sono a. e. i. o. u.

e in ישראליש si chiamano תנועות e sono dieci,

cinque de quibus si chiamano גדולות e il

חולם שיהק חירק. צידי קמץ. סוד הוא לידאיו suo segno

con יחב, e all'incontro ve n'è cinque

יחב וסודו חירק. נחם כל מפה. e segno e קטנות וס

: פגול, e שלש בקבוצות, קמץ חטוף, קמץ, פתח

והתנועות גדולות לעולם פשיבא השוא אחריו

יהיה נע. וגם לא יבא לעולם דגש.

אחריהן זולתי פשהתיבה מלעיל. פכח למה. ימה. שמה.

המה. פפ. ודומיהן:

שוא Li sempre quando viene il

דגש, si legge, e anco non uerra mai il

סודו

doggo, e ebbuato pero, quanto la parola נחמד
come לפה יפה וכו' simili:

אבד התנועות קטנות לעולם השוא אחריו נח.
לעולם יבא דגש אחריו. אלא אם כן מלעיל.
כי אז יקרה רפא. כמו ויבן שלמה. כי יש שבר. ורומהו.
Ma li sempre il שוא che vien doggo
si tira, e sempre viene il דגש se non
quando la parola e' מלעיל. ora sarà
רפה, come sarebbe a dire ויבן שלמה. כי יש שבר. וכו' simili:

הא. למה שיש קמץ רחב וקמץ חטוף. ועתה ראו
לדעת כללים להבחין בקמץ חטוף. והם חמשה.
וסימן לדבר חשמונך. פדוש חוק. שוא. מקף. נחי עין. כפולים.
Dunque imparate che vi e' קמץ רחב e קמץ חטוף,
et ora bisogna sapere le regole per distinguere
il קמץ חטוף e sono cinque, e il segno di questa
cosa e' חשמונך che vuol dire וכו' חוק.

חוק

חוק פִּירוּשׁ לְגֵשׁ אַחַר קִמֵץ יִחְטֹף אוֹתוֹ. כְּמוֹ רַבִּי עֲקֵדָה
 מֵעֵשֶׂה יְדֵי אֶמֶן. פָּלוּ תִפְלוֹת חֲנִי יְהוּדָה. וְהַרְוִיחִים
 לְאֵלֶּה שֶׁהִתִּיבָה מִלְדֵּע. אֲבָל פְּשִׁתָּהּ הִתִּיבָה מִלְעֵיל.
 יָשׁוּב הַקִּמֵץ חֲטוֹף לְחֹלִים. כְּמוֹ צְהַלִי וְרִנִּי:

חטוף *il fa' un kimetz il m'ecce il g'sh il dire il uel uel* חוק
e simili a quelli רַבִּי עֲקֵדָה *come sarebbe a dire* קִמֵץ
che la parola e' m'edec מִלְדֵּע, *ma quando sara' la parola*
 צְהַלִי וְרִנִּי *come m'edec* חֲטוֹף *il kimetz* מִלְעֵיל

שוא נַח אַחַר קִמֵץ יִחְטֹף אוֹתוֹ. כְּמוֹ חֲכָמָה. עֲרֻמָּה.
 עֲצֻמָּה דְרָבָה זְכָרָה לְ (וְאִם הַטַּעַם בְּקִמֵץ יָנָא
 יִשְׂאָר בְּתַקְפּוֹ. כְּמוֹ זְכָרָה יְרוּשָׁלַם:

חֲכָמָה וְכוּ *come* קִמֵץ חֲטוֹף *fa' kimetz del m'ecce* שְׂוֹא נַח
e quando sara' nel suo קִמֵץ *restara' nel suo*
 זְכָרָה יְרוּשָׁלַם *come sarebbe a dire* *in vigore*:

מקף פִּירוּשׁ מִקָּף אַחַר קִמֵץ יִחְטֹף. כְּמוֹ פֶן יִפְרֹץ בֵּם.
 כָּל אֲשֶׁר לִבָּן בּוֹ. עַמִּי זְכָר נָא. וְהַצְדִּיקִים:
 מקף

קִמֵץ חֲטוּף fa קִמֵץ il מקום מקוּף il dire, אמט פסוק 4

come e פִּן יִפְרֵץ בָּם וְכוּ simile

נְחִי עֵינַי פִּירוּשׁ בְּשִׁיבָא הַקִּמֵץ בְּמִקוּם שׁוּרֵק בְּנְחִי עֵינַי

הוּא חֲטוּף כִּמוֹ יִקָּם אֲבָרָהִם שְׁשֵׁרִשׁוֹ קוּם

וְתַמַּת שָׂרָה וַיֵּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא וְהַדּוֹמִים לְאֵלֶּה שְׂדֵהִים

מִלְּעִיל אֲבָל כִּשְׂתַּדִּיָּה הַתִּיבָה מִלְּרַע יָשׁוּב הַשׁוּרֵק

לְחֻלִּים כִּמוֹ גַּת וַיֵּשׁוּב :

in קִמֵץ il אמט dire, quanto אמט נְחִי עֵינַי

come קִמֵץ חֲטוּף אמט נְחִי עֵינַי שׁוּרֵק il luogo dei

che il שׁוּרֵשׁ מוּט e קוּם e אמט da dire

הַתִּיבָה e שׁוּרֵשׁ מוּט il אמט שׁוּרֵה מוּט e קוּם re

che וַיֵּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא אמט וְתַמַּת e אמט dire

e שׁוּב e אמט dire e simili

אֵלֶּה, quanto אמט la parola נְחִי עֵינַי, ma

quando la parola e מִלְּרַע אמט il שׁוּרֵק in

חֻלִּים, come אמט a dire גַּת וַיֵּשׁוּב e simili:

כפולים

כפולים פירוש הקמץ אצל אותיות איתן אשר התנה
היה מהכפולים הוא חסוף כמו ונסב את
הר שער ויחם בשר הילד:

*Li vuol dire, quanto il קמץ è appreso alle
lettere di איתן, che la parola na' delli כפולים quello
è חסוף, come sarebbe a dire הר שער וכו' ונסב e simili:*

ודע כי השוא אינו בכלל התנועות לכן לא תמצא תנה
נקודה בשוא לבר כמו שתמצא שאר התנועות.

ביד על כס או את כל ודומדמן:

*E sappia che il שוא non è nel numero delli
תנועות, per ciò non si ritrovarà una parola
puntata di שוא solo, come si troua in altre
תנועות come sarebbe a dire כי è puntata di וידיק
e non di שוא e ד è puntata di קמץ e non di שוא
e altri simili a quelli:*

והמשה רברים יניעו אותו וסימנך אלה בית גימל
דלת

דלת היא וזה ביארם:

*E unique cose fanno leggere il שוא e il suo segno
è אבגדה e questa è la loro dichiarazione*

אֱלֹהִים ר"ל שוא בראש תיבה לעולם הוא נע כמו שמע
ישראל ואתנת אתי אלהיך בכל לבבך:

*L'אלוהים vuol dire il שוא in principio di parola,
sempre si legge, come שמע ישראל וכו' e simili:*

בֵּית דיינו שני שואין זה אצל זה לעולם השני הוא
נע כמו בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ודומיהן:

*La בית quando vi è due שוא uno espresso
sempre il secondo si legge, come sarebbe
e בשבתך בביתך וכו' e simili:*

נִימוֹ ר"ל תנועה גדולה דעה כשיבא שוא אחר
תנועה גדולה לעולם הוא נע וזה כשתהיה
בהתיבה מלדע כמו השמרו לכם ותירושיה וצרהך:

פינחס בן אלעזר ויצאו ויברכו כי הצאו ואם התיבה
מלעד

מלעיל אז השוא נח כמו ואכלת ושבעת עם זו גאלת.

המותה לחסדין יפה וקדמה לכנה שבנה ודומהין:

La שוא *che vuol dire* תנועה גדולה *che vuol dire il* גמל

dopo la תנועה גדולה *si legge* e questo però

quanto la parola sia מלמע כמו וכו' והשמרו לכם וכו'

quanto la parola è מלעיל all'ora il שוא *si tira*

come ואכלת ושבעת וכו' *simili*:

דלת דגש רל כשהיה דגש באות הנקודה שוא דגם

כי יהיה אחר תנועה קטנה דיה נע כמו ולא

יכלה עוד הצפינו מקדש י וקשותותם תשברנה יסחו

ממנה והיו הרברים האלה ודומהין אתנם השוא בסוף

תבה אע"פ שיש בו דגש דיה נח כמו זאת תדבר אלנו

ודומהין:

La דגש *che vuol dire* quando שוא *si tira* nella lettera ch'è puntata di שוא

benche fosse dopo la תנועה קטנה *si legge* come sarebbe

sarebbe a dire וְלֹא יָכֹלָה עוֹד הַצִּפְנִינוּ וְכוּ, ma però il
דגש mi fine di parola, benché vi fosse il דגש
si tira, come וְאֵת תְּדַבֵּר אֵלַינוּ וְכוּ e simili:

היא הדומות היינו שני אותיות הדומות והראשונה שוא
א"ע כפי שהוא אחר תנועה קטנה יהיה נע. כמו הנני
ענו בי. הללוייה. להררי עוז. וממחר האקים לעשותו. ודומותיו:

La vuol dire la הדומות היא, che vuol dire,
quando vi è due lettere simili e la prima
è puntata di שוא, benché fosse dopo la תנועה
אמור והנני ענו בי. si legge, come sarebbe a dire

וישימושי הדגש לפעמים יבא לתשלם אות חסרה. א
שרשית כמו ויטע. שרשו נטע. והדגש יורה

הפון. והנה ראוי ונטע. וכן סבובי שרשו סבב. ויבא גם כן
במקום נוף כן. כמו ותקח מפרו. ויבא להורות ער — כן

הנפעל. כמו ותפקחנה עיני שניהם. ויבא לסימן פעל. פעל
התפעל. בעין הפועל שלהם. ויבא גם כן רא הדיעו
והקריאה

e vi' è anche ^{קל דגיש} ed è quello che viene dopo
come ^{אֲרֻפָּה אוֹיְבֵי שׂוֹאֵנָה} e simili; e viene
anche in principio di parola nelle lettere di
^{בְּגַד כְּפֶת} quanto non siano vicini alle lettere
^{יְהוּא} e questo segno devesi tenere a memoria
ogni volta che le lettere di ^{בְּגַד כְּפֶת} sono vicini
a quelle di ^{יְהוּא רִפִּי} fuori però quando vi' è
questi ^{מִפְּסִיק רְחִיק אֵת מְדַחֵק מְבַטְלִים} che sono

מפיק

^{פִּדְוֹשׁ כְּשִׁיחֲדָשׁ אוֹתִיזַת הָוִי בְּסוֹף תִּבְבָּה אֵז}
^{בְּאוֹתִיזַת בְּגַד כְּפֶת בָּא דָגִשׁ כְּמוֹ בְּצַדָּה תַּשִּׁים}
^{דָּוִו תִּבְבָּאָנָה אוֹי כָּל צְמַא זְרוּמִיק וְלַעוֹלָם לֹא תוֹרְגִשׁ}
^{אֵלֶּה בְּסוֹף תִּבְבָּה וְאִין סִימָן מִפְּסִיק כִּי אִם בְּרֵא :}

quasi dire, quanto si sentono le lettere
di ^{הָוִי} in fine di parola allora nelle lettere di
^{בְּגַד כְּפֶת} viene il ^{דָגִשׁ} come sarebbe a dire ^{בְּצַדָּה}
e simili; e mai non si sente ^{אֵלֶּה} in
fine

*fine di parola, e non vi è il segno di מפסיק se
non in la הא*

מפסיק פִּדּוּשׁ כְּשֵׁיבָא טַעַם מַפְסִיק בֵּין אוֹתוֹת
בְּגַד פֶּת וְיְהוּא אִזּוּ בּוֹטֵל הַרְפֵּי וְיִבְטֵא

הַרְגֵּשׁ:

*Il טַעַם מַפְסִיק il tuot dire, quando viene il מפסיק
fra le lettere di בְּגַד פֶּת וְיְהוּא, all'ora si annulla
il דַּגֵּשׁ e viene il רַפֵּי:*

ואלו הם טעמים המפסיקים
זרקה שְׂרֵי פִּזּוּר גְּדוּל קֶרֶב פֶּרָה תִּלְשָׁא תְּחִסָּא
קֶרְבָּא אִזְלָא רְבִיעַ שְׁנֵי גְרִישֵׁן גְּרִמְיָהוּ פִּסְקוּ

זָקָף גְּדוּל זָקָף קִטּוֹן פִּשְׁט טַרְחָא אֲתַנַּח שׁוֹפֵר הַפּוֹךְ
שְׁנֵי פִּשְׁטִין דְּרַגָּא תְּבִיר שְׁלִשְׁלַת שׁוֹפֵר יִתִּיב סוּף פִּסְקוּ:

È queste sono li טעמים che sono

תְּבִיר שְׁלִשְׁלַת יִתִּיב סוּף פִּסְקוּ:

כל אלו כְּשֵׁיבָאוּ בְּתִיבָה הַרְאֵשׁוֹנָה שְׁסוּפָה יְהוּא
יבטל

יבטלו קרפי באות בגד כפת הסמוכה לה כמו עשו
פלה ועמה כבאי שהרביע הוא המבטל וכן וחסאתי
לאבי כל הימים ורבים כהנה:

Tutte queste quanto vengono nella prima
parola che il suo fine è **רפי** il
nella lettera di **כפת** vicino a quella come
sarebbe a dire **וכו עשו פלה** וכו' וחסאתי
e molti simili a quelli:

דחיק פירוש מלה ועירה נקודה פתח או קמץ או
סגול עם מקף וסופה דא כמו מה פרצת מה
בצע ודומיהן וכן תיבה שסופה הא במקף סמוכה למלה
ועירה גם היא תהיה בכלל הדחיק כמו תכסה בה
לטמאה בה ודומיהן:

קמץ ס פתח ודומיהן מלה ועירה וכו' וחסאתי
הא וכו' וחסאתי וכו' וחסאתי וכו' וחסאתי
e molti simili a quelli
e così

e così una parola in sua fine sia una ד"א
con il מקף appreso alla זעירה מלה ante quella
e nel numero dei דחיק come חכמה בה וכו' simili:

פירוש תיבה מלעיל שסופה ד"א
אתי מרחיק
בכח או בפועל בלתי שדשית

ואחריה תיבה מלעיל או זעירה שראשה בגד כפ"ת.

ואין בין טעם תיבה ראשונה לטעם תיבה שניה כי אם

נקודה אחת כמו ועבדך באו ואעירה בס. ארצה

כנעני ונדך פרץ ודומיהן אבל אם תהיה היא שדשית

בטל הדגש כמו וה ענה בי אמנם אחר סגול היא נחה

בפועל בטל הרפי גם אם תהיה שדשית כמו ומשנה

כסף תעשה פלאוה ברחיק ואתי מרחיק:

למעיל אתי מרחיק vuol dire una parola che

la fine è una ד"א in potenza e in atto che

vuol dire בכח e una ד"א che non vi sia, e vi

sente, vuol dire che vi sia e vi sente erat.

tuato

tuato però che non sia del שרש, e dopo vi è
 una parola che sia זעירה o מליטיל. He principia
 nelle lettere di בגד כפת, e non vi è tra il טעם
 della prima parola al טעם della seconda para:
 = la prima un cantato, come sarebbe a dire
 שרשם הוא וועבדיך באו וכו
 si annullerà il דגש come וְהָעֵנָה בִּי, dopo
 = po il סגול la פועל nel רפי, si annullerà il רפי
 anca che sia del שרש, e questo è tanto nel חזק
 quanto nel מרחיק:

עוֹד שְׁלֹשָׁה מַבְטְלִים לְרַפֵּי וְהֵם דָּא כִּשְׁתַּהֲיֵנָה שְׁתֵּי
 אֲוֹתוֹת מִבְּגַד כֶּפֶת מִפּוֹצָא אַחַת בְּרֵאשׁ תִּיבָה
 וְדַא שׁוֹנָה בְּשׂוֹא כִּמּוֹ בְּהַבְרִי בְּפִרְעָה. לֹא יִרְדְּנוּ בְּפִתְךָ
 אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ. קִטְנָה בְּכַף אִישׁ. נִשְׁכָּבָה בְּבִשְׁתָּנוּ:

Ancora vi è tre מבטלים al רפי, e quelli sono
 la prima quanto saranno due lettere di בגד
 כפת

שָׂרֵשׁ פִּעֵל זְמַן גִּוֵף בְּנִין גִּזְרָה עֲנִין וַיְהִי לָךְ דֶּרֶךְ מִשְׁרָל
וַיִּקְרָא עַל מִשְׁקָל וַיִּבְרָא שָׂרֵשׁוּ קְרָא פִּוְעֵל יוֹצֵא זְמַן עֲתִיד
עִם וַיּוֹ הַהַפּוּד גִּוֵף נִסְמֵר בְּנִין דִּקְל גִּזְרָה מִנְחִי לְמֵד אֶלֶף
עֲנִינוּ קְרִיָּאָה אוֹ הַעֲרָה לְשִׁמוּעַ אִכֵּן מִשְׁמֹר וְתַבִּין שְׁהַעֲקֹן
לְשִׁקּוֹל בְּמֵאֲזֵנִי צִדְקָה הַמִּשְׁקָל אֲשֶׁר תִּבְקִישׁ לְמַעַן יִדְיָה
שְׁתֵּי הַתִּיבּוֹת הַמְּאֻמּוֹת בְּכָל הַשְּׁמוּנָה עֲנִינִים הַנּוֹפְרִים
זֶאֱם לֹא לֹא יִקּוּפֵל בְּרִצּוֹן הַמִּשְׁקָל כִּי לֹא יִכְשֶׁר:

*In qui ci ha' aiutato il Signore per consi-
derare nelle strade del דקדוק in breue onde
uoglio ponere anuora nel libro per memoria
di quello che gia' ti ho' insegnato a mente
che sono otto cose che ti uote per considerare
e riflettere nel דקדוק tuo e il tuo segno e
מִשְׁקָל שָׂרֵשׁ פִּוְעֵל זְמַן גִּוֵף בְּנִין גִּזְרָה עֲנִין מִשׁ פּוֹ גִב גֵּע
e ti serue in modo di מִשְׁקָל וַיִּקְרָא מִשְׁקָל וַיִּבְרָא
עֲתִיד עִם וַיּוֹ הַהַפּוּד פִּוְעֵל יוֹצֵא זְמַן קְרָא שָׂרֵשׁ מִשְׁקָל וַיִּבְרָא
הַהַפּוּד*

la sua e בנין הקל e il suo e terza persona e תהיפוק
chiamare e קריאה e בנין suo e נני למר אלה השם e גזרה
comouere ad intendere, per cio' co-
sidera e considera che il fondamento e a fare
quello che sia quel מוסקל che tu uerifi-
cio che queste due parole siano simili in
tutti questi otto pronostici nominati e se non
sara' accettato con uolonta' quel מוסקל che non
sara' buona:

וּמִרָם נִעְלִית קִיצוֹר סֵפֶר הַלֵּזָה אֲשׁוֹב לְבֹאֵר דְּבַר
בְּעֵינֵי הַשְּׂמוּחַ אֲשֶׁר הוֹפְרוּ בְּתַחֲלִית דְּבַרֵּינוּ
וְאֹמֵר כִּי שֵׁם הַעֲצָם מוֹרָה עַל עֲצָם הַדָּבָר כִּמוֹ זֶה בְּסֵפֶר
כִּסָּא אֶרֶץ וְגו' וְיֵשׁ שֵׁם עֲצָם פְּרִטֵי מַאִשׁ הַמְדַבֵּר כִּמוֹ שֵׁת
נח שֵׁם עֶבֶר וְרוֹמִיָּהוּ וְלֹא יִצְדַּק בּוֹ סְמִיכוֹת רַבּוּי כִּכְנִי
דִּיעָה בְּכִן וְסִימְכָה סְרָכִיב:

E prima che seruiamo questo tornarò a
dichiarare

dichiarare qualche cosa di quel che fa bisogno
nell'interesse dell' שמות, come abbiamo ricordato
nel principio delle nostre parti è vero che il
שם indica per la propria sostanza della
cosa come זהב וזהו e vi è nome proprio parti-
colare che vuol dire la persona stessa come
שמכות non capite in quello שית נח וכו

שמכות שיהא נאמר יצחק ירושלים במקום יצחק
מירושלים כמו שגובל לומר איש ירושלים
איש נעמי כי הם שמכות:

יצחק ירושלים non si dica vuol dire שמכות
in vece di יצחק מירושלים come notiamo dire
שמכות שהם איש נעמי וכו' e איש ירושלים

רבו אין לומר יצחקים כמו סוסים גמלים ודומיהן
non si dica יצחקים come potiamo
dire סוסים גמלים וכו':

בְּנֵי אֵין לֹמַר יִצְחָקוּ יִצְחָקָה כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר שׁוּרוֹ שׁוּרָה:
יִצְחָקוּ come si può dire che non si può dire

שׁוּרוֹ שׁוּרָה come si può dire יִצְחָק

יְדִיעָה אֵין לֹמַר הֵי יִצְחָק כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּגֵד הַצֶּמֶר

אוֹ הַפְּשִׁתִּים:

La יְדִיעָה come הֵי יִצְחָק come si può dire non si può יְדִיעָה

בְּגֵד הַצֶּמֶר אוֹ הַפְּשִׁתִּים:

בְּנֵי אֵין לֹמַר יִצְחָקָה יִצְחָקָה כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר חֲכָמָה

חֲכָמָה וְגוֹ:

come יִצְחָקָה יִצְחָקָה יִצְחָקָה come si può dire non יִצְחָקָה

חֲכָמָה חֲכָמָה יִצְחָקָה:

תּוֹ שׁוּרָה בֵּעַ

Sono Finiti tutte le regole del יְדִיעָה: